

Fay Weldon
En hun-djævels død
380 sider
HarperCollins

Man mærker den ironiske distance til aktuelle synspunkter. Man mærker, at Fay er kommet rigtig godt op i årene, og det gør heller ikke spor. Vi genkender den underspillede pen, der spidder praktisk taget enhver tilgang til parforhold og den politiske iscenesættelse af kvindernes frigørelse.

Fay Weldon blev mere end berømt for en god menneskealder siden, da hun udgav **En Hundjævels Bekendelser**

og gav den hele armen til glæde for filmindustrien og masser af seere og læsere verden over. Dengang var det banebrydende. Det kan man ikke sige, at det er idag. Er der noget, der er det idag?

Derfor kan man godt lave en god og underholdende bog, og det er den nye med Fay. Måske ikke så interessant for nybegyndere, altså læsere der ikke har stiftet bekendtskab med Ruth Patchett og alle de andre, der leverede urkomiske præstationer på tryk. Men som en ældre kvinde kan fortælle historier og lejlighedsvis lyser op, når der er noget, hun husker særligt godt eller engagerer sig i, sådan må det også være med Fay.

Hovedpersonen er mæt af sit engagement i forne tiders endeløse kampe med store og meget brave kvinder og (deres) meget små mænd.

Men hun ønsker ikke at se sit arbejde glide verden af hænde.

Derfor leder hun efter en til at tage over.

Hun gør det med ærgrelser over mobiltelefoner, der ikke virker, når de skal, og elektriske porte, der ikke vil gå op, når man beder dem.. Hun tænker over tingene, så meget at hun endda kommer med en hentydning til salig Benjamin Franklins samleverske, som hun mener, var den virkelige kvinde bag magten.

I det hele taget dykker hun glimtvis ned på dybet med samfundsmæssige perspektiver på CO2-udfordringerne, kvindebevægelsen, psykologien og de nedarede neuroser.

Det er en sjov måde at få Ruth-galleriet ud på bordet igen. Ruth vælger en PR-agent fra Australien til at føre sit "livsværk" videre, og det er virkelig urkomisk at følge de to i deres utrættelige arbejde med og kreative idégalleri for at få faklen til at brænde igen. Levere stafetten videre.

Men vil den det? Kan den det? Er det nødvendigt nu her mere end 30 år efter, hvor diverse bevægelser har givet samfundet mulighed for en helt anden bevidsthed.

Vejen derhen er i hvert fald brolagt med gode idéer, og derfor er bogen både tankevækkende og underholdende. Mange gange er det afgørende i en proces selve bevægelsen mod målet og ikke målet selv.